

Dobra družba

(Excerpt in Serbian)

Translated by: Dragana Bojanić Tijardović

Contact of the translator: draganabojanictijardovic@gmail.com

Dekalog

„A najgore“, rekao je, dok je jednom rukom nespretno odmotavao paketić gume za žvakanje, „bilo je što sam joj odmah napisao da ću je čekati kod taksista. Na železničkoj, *kod taksista*. A ona me dva puta zove, 'Ja sam tu', kaže. 'Ja takođe', odgovaram. 'Srebrni megan.' 'Ne vidim vas.' I tako se jurismo. 'Da li ste kod taksista?' 'Da, ovde kod ulaza.' 'Kakvog ulaza?' 'Mislim, kod Mekdonaldsa', kaže. 'Ja vam govorim da vas čekam kod taksista.' Ludilo. Morao sam da čekam čitavih pet minuta da se gospođica dogega do taksista. Sad slušaj šta mi je zatim rekla: 'Pa i tamo pored ulaza stoje taksisti.' Malo sam popizdeo. Dobro, ko ne bi. 'Onda idite taksijem u Kopar, ako vam nešto nije po volji', rekoh joj. Pogledala je saputnicu, onu lepu studentkinju, i zakolotala očima. Najradije bih je izbacio iz auta, ali tek bi posle bilo sranje. Malo sam mozgao, a onda sam kod kuće svom standardnom tekstu za prevoz dopisao: MOLIM VAS DA SE PRE ODLASKA UPOZNATE SA LOKACIJOM ULASKA.“

Uspeo je da iščeprka dve žvakaće i strpa ih u usta, dok mu je leva ruka ležala na volanu. „Ili onda kad mi je došao tip sa dredovima. Takvi su mi još iz daleka sumljivi. Da li ćeš naći negde tipa sa dredovima i redovnim zaposlenjem? Nećeš. Da li ćeš naći negde tipa sa dredovima koji nije naduvan? Nećeš. No, i taj mali rasta sedne napred i čim smo stigli na autoput krene da smotava pljugu. Bio je samo duvan, to znam, jer sam ga držao na radaru, kako bi se reklo. Da je iz džepa izvukao bilo šta zeleno, kunem se da bih ga odvezao pravo u najbližu policijsku stanicu. I kad ga smota, malo ga gladi prstima, gore-dole, gore-dole, a zatim – kao da sam znao, šta će biti – pita da li možemo da imamo čik pauzu. Odmah sam mu rekao da puši kod svoje kuće, pseto. Ceo dan mi je pokvario. Uveče, kad sam malo došao sebi, tekstu sam dodao: BEZ ČIK PAUZE, NARKOSE NE VOZIM.“

Zatim je neko vreme menjao radio stanice. Ni kod jednog hita nije stao, svaki put bi poslušao najviše tri, četiri sekunde i promenio. „Sve samo sranje. To je sve jedno samo sranje. Sad kad imamo Jutjub, radio je zaista dobar samo još za prodavnice. Prvi, pa Val dvestadva, pa one opere – svo to državno sranje trebalo bi ukinuti po hitnom postupku. Bez milosti“, rekao je i ugasio radio.

„Najgora je bila ona pička u trenerci koju sam pokupio, gde to beše? Valjda pored Bioskopa Šiška. Čefurka, naravno. Dakle, došla je u trenerci. Šta ljudima nije jasno? Trenerka je za usisavanje stana, ne možeš u njoj šetati okolo. Čefuri su Ljubljani pretvorili u bazar, blago rečeno. Još je gore bilo na povratku. Iz Portoroža su stigle dve luftike. Ne znam da li su imale nešto više od dvadeset. Rekoše da su otišle na more na jedan dan, i sve vreme su se cerekale. Nije mi dugo trebalo da namirišem. Doslovno. Jedna je podrignula, a zatim je druga počela da se kikoće, tako da sam pomislio da ću morati da stanem. Pojačao sam ventilaciju do maksimuma da im malo prizovem moralnu savest, ali džaba. A onda, Andrej, slušaj ovo, kao grom iz vedra neba jedna reče: 'Da li bi vam smetalo da se izujem?' Malo sam ćutao. 'Baš su me našuljale.' I opet prasnuše u smeh. Ali nema šta, luftika se zaista izula. Najpre je skinula patike, a zatim i čarape. I lepo ih složila na srednje sedište. One male, bele, pamučne sokne. Da povraćaš. To nije bio smrad dvadesetogodišnjih ženskih nogu, već pre nekog starkerlje sa gljivicama. Da crkneš. Odmah u Ljubljani, kad sam ih istovario, odvezao sam se u praonicu. I onda sam morao da dopišem: PIJANE NE VOZIM. IZUVANJE U KOLIMA NIJE DOZVOLJENO“.

Iz fioke na vratima izvukao je stari račun, okrznuo ga pogledom i u njega umotao sažvakane žvakaće. Kuglicu je vratio u fioku, uz duboki uzdah. „Zatim je jedno vreme bilo mirno. Ali tačno se sećam, bio je juli, pasja vrućina, ulazi tip, rekao bih mojih godina. Uredan, tačan... moram da kažem da je bio simpatičan, zato sam počeo malo da ga preispitujem čime se bavi. Reče da piše blog 'progljednjslovenijo'. I najpre je malo trabunjao da ne treba da verujemo u sve što nam se servira. Ne bih mogao bolje da se s tim složim. I kad sam rekao da zbog mene mogu sutra da ukinu nacionalnu televiziju, i da sve crvene koji su se tamo nakotili pošalju lepo da kopaju krompir, dadoh mu vetar u leđa. „Da li ste se nekad pitali koliko je bilo autizma kad smo nas dvojica bili mladi?“ počeo je da pulsira od uznemirenosti. „Da li ste se nekad pitali zašto lekari nikad ne evidentiraju sporedne efekte vakcine? Da li ste se nekad pitali od kada je misliti svojom glavom zločin?“ Ali tu sam morao malo da ga zaustavim. „Moja bivša je radila u 'Leku““, rekao je, „tako da imam prilično dobar uvid u te stvari, a vakcinisanje je jedno, kako bih rekao, jedno nužno zlo. Bolje rešenje nemamo.“ Zatim mi je srao po glavi sa sve bolesnijim teorijama, da bi na kraju rekao: „Inače možete da pogledate intervju sa Normom Korošec koja je sve dobro prostudirala. Link imate na mom blogu 'progljednjslovenijo'. „Baš ste nju morali da izvučete.“ „Dobra devojka“, rekao je. Zatim smo, na sreću, stigli do 'Oli burgera' i tu je izašao. Bolela me je glava. To su ti tipovi koji svojom nevakcinisanom decom kontaminiraju naša obdaništa, a zatim kod kuće drkaju na Normu Korošec. Pobesneo sam načisto. Odmah sam dopisao: ANTIVAKSERI SU NEPOŽELJNI.“

„Ali, kažem ti, Andrej, nastavio je nakon što je nekoliko minuta bio zamišljen, „najgora je ta žedna studentarija. I pre nego što stignemo na autoput, oni izvlače vodu iz ranca i nalivaju se. Kao da su proklete muškatile. Kao da ne mogu lepo kod kuće da popiju čašu vode. Ne, današnja studentarija se samo naliva. I to po mogućnosti vodom iz onih eko flaša. Da kupe flašu vode u trafici, ne kažem. Ali one flaše ne mogu da gledam. Sve to košta najmanje 20 evra. I onda je to kao naša sirota studentarija koja nema keš za kola. Pa se uzdaju u nas. Fuj. To me je toliko puta raspizdilo, da sam jednom jednostavno zapisao: KONZUMIRANJE HRANE I PIĆA U VOZILU NIJE DOZVOLJENO (UKLJUČUJUĆI VODU).“

„Mislio sam da je to to i da sam se spasio“, rekao je uzimajući cede sa police, opet blago nespretno, jer mu je leva ruka sve vreme stajala na volanu, ali na kraju je uspeo da ubaci cede sa dalmatinskim hitovima u radio.“Ma kakvi, stari moj. Dođe ti tako jedna curica, krajevi kose ofarbani u plavu boju, za takvu već znaš da nije sasvim svoja. Vas sam baš želela da upoznam“, reče mi negde na pola puta. „Imate dobar smisao za humor., „Molim?, „Taj vaš tekst. Mislim na vožnjama. Kritika savremenog društva tačna. Bravo.“ Nisam tačno znao šta da mislim, ali radije joj nisam dao više nikakvu polaznu tačku za nastavak razgovora. Kažem, kosa ofarbana u plavu boju – ta nije sasvim svoja. Pored nje sedi tip, dečko u sakou. Reče da ide na bratovljevo matursko veče. Onda je i onako na Šmartinskoj cesti bio zastoj i momak je bio sve nervozniji, mora da se pošteno preznojio u onoj svojoj teget košulji. A kad konačno izađosmo iz gužve, reče: „Da li biste mogli da me odvezete do Cankarovog doma? Već sad kasnim, a ako budem čekao trolu...“ ćutao sam. Šta misli taj balavac? Da sam ja taksi služba? 'Mogu da doplatim' kaže. Pogledao je u novčanik. 'Imam još dvadeset evra u gotovini, toliko još mogu da doplatim.' Odvezoh ga u centar, dvadeset evra ni za šta nije za bacanje. Ali svejedno me je arogantni balavac nervirao. Zato sam sledećeg dana dopisao: VOZIM SAMO I SKLJUČIVO DO DOGOVORENE IZLAZNE LOKACIJE. A poslepodne sam dodao i zagradu: (I U SLUČAJU ZASTOJA).“

Rukom je opipavao fioku ispred suvozačevog sedišta, opasno se naginjući udesno. Konačno je napipao naočari i stavio ih na nos. „Tako je to, Andrej“, uzdahnuo je. „Svakojaki čudaci šetaju svetom. I sve ih je više, to je najtragičnije. Nedavno mi se za prevoz javio neki Mirko, moleći me da ga pokupim na autobuskoj stanici u blizini Metelkove*. Već mi je to bilo

-----

*Metelkova – ljubljanski centar alternativne kulture

sumnjivo. Metelkovu izbegavam u širokom luku. Zatim je rekao da je na štakama i da će teško doći do Železničke. Bilo je baš nakon zimskog raspusta, tako da sam odmah sabrao dva sa dva. Najpre malo preseravanja na skijanju u Švajcarskoj, a zatim jaukanje kad se polomiš. Poznati su mi takvi. A odgovornosti nikad nigde. Rekoh mu da sam već pun, mada je verovatno ukapirao da sam sve jednostavno izmislio. A zaista mi je svejedno. Napisah: KUPIM SAMO I SAMO NA ŽELEZNIČKOJ STANICI (BEZ IZUZETAKA). Čovek mora precizno da definiše šta i kako. Ako odmah ne napraviš red...“

VOCAP

U kolima sam već, pored mene neki debeljko, vozač prilično kul

Nina: Uuuu, a sad navali.

Mrzi me.

Nina: Da l' si se dobro smestila?

Da dijagonalno pozadi. Da imam dobar pogled hahaha

FEJSBUK

Ono kad voziš dve ribe i tipa a do Lukovice niko usta ne otvara

TVITER

Onaj jezivi tren kad shvatiš da debilna muzika u kolima tvog prevoznika nije radio, već CD.
#prevozi#shymalan

INSTAGRAM

(slika pripijenih farmerki i belih patika) # newoutfit
#fashion#instafashion#ontheroadagain

FEJSBUK

Osoba Bojan Krajnc komentarisala je tvoju objavu:

Ribe? Hoćeš li i nama u Malečnik dovesti jednu?

Jedna je top, a druga više šunkica.

Osoba Bojan Krajnc komentarisala je tvoju objavu: Neka ta bude za Kokija ☺

Ta bi i Kokija zgnječila.

Osoba Bojan Krajnc komentarisala je tvoju objavu:

Majstore, da li si već bacio udicu za tu top?

Necu bas da cekam.

Osoba Bojan Krajnc komentarisala je tvoju objavu: Udri direkt ako je sama. Da ne gubis vreme.

VOCAP

Nina: sta ima novo s tim opasnim?

Vozi i visi na fejsu.

Nina: Uuuu multitask ti su najbolji. Je l'čatujete vas dve?

Ah. Mrzi me

TVITER

Sad je šofer malo pojačao muziku, tako da malo teže čujem. A upravo je priznala da nema momka, što obećava novi napad.#prevozi

INSTAGRAM

(slika zamagljenih šuma ispred tunela)# forest
lovenature # outdoor # igslovenia # homeland
wilderness # nofilterneeded

Osoba Anže Novak komentarisala je tvoju objavu: Tu dobru dovedi. Mi smo upravo počeli da roštiljamo.

Reče da nema nikoga

Osoba Bojan Krajnc komentarisala je tvoju objavu:

Pitaj koliko čevapa hoće

Osoba Anže Novak komentarisala je tvoju objavu:

Jednog će sigurno dobiti

Osoba Bojan Krajnc lajkovala je komentar osobe Anže Novak

INSTAGRAM

beauty_me je komentarisala: gde si krenula, dušo?

Svom <3

beauty_me je komentarisala: awww

TVITER

On tipično mariborski nešto mumla i ispušta sad samoglasnike sad suglasnike, a njegove rečenice nemaju ni subjekat ni koherenciju. Ona je stereotipna glupača, razmažena Ljubljancanka koja pola ne razume, a pola neće da razume. Simpatičan par. Dajem im do Trojana. #prevozi

VOCAP

Nina: iiii?

Što si dosadna? Nemaš drugog posla?

Nina: imam Netflix posao 😊 već te pitao za broj?

Ne, tip samo visi na fejsu.

Nina: A drugi?

Taj je čisti štreber, brada, đozle i sve vreme nešto čita